

De reguleres nationalt gennem lovgivning, gennem nationale kontrolforanstaltninger. Alt det, som jeg har redegjort for. Det vil sige, at den lovgivning, der er vedtaget her i Folketinget, regulerer vores myndigheder her i landet. Den retsplejelov, vi har, regulerer politiets anvendelse af muligheder for brud på meddelelseshemmeligheden gennem retskendelse. Det gælder for danske myndigheder. Det gælder for danske myndigheder vendt mod danske borgere.

Grundloven, retsplejeloven, gælder for myndigheder her i landet, på vores territorium. For de andre landes efterretningstjenester er det deres nationale lovgivning, der gælder. Sådan tror jeg, det bør være.

Hr. Knud Erik Hansen spørger: Er det nu rigtigt? Skal det reguleres internationalt? Jeg tror ikke på det. Jeg tror ikke på, at man kan lave den internationale regulering. Jeg tror egentlig heller ikke, at man kan få den effektive kontrol, den effektive regulering, vi ønsker her i landet. På den internationale arena er det, som jeg sagde før: For at vores efterretningstjenester skal have den effektivitet, vi kan forvente af dem, så skal de have troværdighed, så skal der være tillid til dem, ellers ville de ikke være effektive efterretningstjenester. Det er grundlaget for at holde vores efterretningstjenester som troværdige og som effektive tjenester.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nej, vi kan ikke regulere efterretningstvæsenet. Det har vi i SF ikke nogen forestilling om, at vi kan. Det er nok ret urealistisk. Men vi kan erkende, at det her går tværs hen over grænserne. Vi ved også, at vi da i andre sammenhænge har internationale reaktioner, når der sker noget, som krænker de værdier, vi har, og de principper, som vi synes, at det internationale samfund skal fungere efter. Det er derfor, der er brug for en international reaktion på det her, således at det bliver sat til debat, og så vi også får nogle normer for, hvad man gør og ikke gør. Og det er igen her – og det er derfor måske ikke helt tilfældigt, at justitsministeren trækker efterretningstvæsenet frem – at der er alt for stor interesse for at beskytte efterretningstvæsenet i det her spil i stedet for at sige, at her har vi faktisk en problemstilling, som kræver, at man internationalt også får rejst denne her debat på samme måde, som vi rejser en debat om menneskerettigheder andre steder, når det går på tværs over grænserne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren gentager, at der findes nationale regler.

Jo, men problemet er, som det beskrives i artiklen i Ekstra Bladet i dag, at der er et gigantisk smuthul i de amerikanske regler, som muliggør, at den amerikanske efterretningstjeneste kunne aflytte f.eks. senatoren Strom Thurmond. Det må de ikke efter amerikansk lov.

Noget tilsvarende må den danske efterretningstjeneste heller ikke. Den må f.eks. ikke aflytte mig, hvis jeg fører en telefonsamtale med ministeren. Ministeren kan bekræfte, at det må efterretningstjenesten ikke. Men vi ved, at den danske regering har aftaler om udveksling af oplysninger med andre lande.

Det vil sige, at der kan være et tilsvarende smuthul i den danske lovgivning, hvor man får oplysninger om indholdet af samtaler, som er aflyttet af andre efterretningstjenester, og som man ikke selv må aflytte her i Danmark. Så det smuthul eksisterer sandsynligvis også i Danmark.

Jo, vil jeg sige til ministeren: Det er dér, problemet er. Det er derfor, vi kræver en undersøgelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Jan Petersen):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om forslagene til vedtagelse først blive foretaget i mødet tirsdag den 23. maj 2000.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jan Petersen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 22. maj 2000, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.12